

kovič in naši poslanci so storili vsi obljubo v slovenskem jeziku. Svoje sedeže imajo katoliško-narodni Slovenci v središču zbornice. Naši poslanci Roškar, Pišek, dr. Benkovič in dr. Korošec sedijo v eni vrsti skupaj. Slovenska liberalna poslanca iz Štajerske sedita poleg liberalnega Hribarja na levi od naših poslancev. Hribar vodi Robleka in Ježovnika kakor Dalmatince svoje medvede po zbornici in v klubove sobe okoli, samostojnega nastopa pa tudi pri klubovih posvetovanjih ne pokažeta.

Zakaj je stopil dr. Ploj v liberalno-hrvatski klub? Pravijo, da nikdar ni bil s prepričanjem vnet za program Slovenske kmečke zveze in da si je dal pod njenim imenom le mandat priboriti, potem na nelep način uskočil k liberalcem. Govori se pa tudi, da iz tega vzroka, ker hoče postati voditelj, kajti dr. Ivčević se ne zmeni veliko za klubove zadeve. Sicer je skoro gotovo, da bi tudi v Slovenskem klubu bil podpredsednik, vendar energično vodstvo dr. Sušteršiča mu ni nikdar bilo ljubo.

V zbornici je mnogo novih obrazov. Starih poslancev se ni vrnilo veliko. V sredo gredo poslanci k cesarju, ki bo imel ob tej priliki prestolni govor. V četrtek, t. j. danes dne 20., bo druga seja državnega zbora, pa tudi samo za to, da se volilne listine izročijo v pogled.

Politični ogled.

— **Stiridesetletnica** kronanja cesarja ogrskem kraljem v Budimpešti se je končala žalostno. Cesar je odpotoval en dan prej nego je bilo določeno, prestolonaslednik je pa koj po slavnostni maši zapustil Budimpešto. Temu so bili krivi sledeči vzroki: Ogrsi so nameravali povodot se slavnosti dobiti od cesarja obljubo, da se loči avstrijska in ogrska armada. Cesar pa drži trdno na skupnosti armade. Vsled tega so pisali ogrski listi hudo proti cesarju. Petnajst članov ogrske neodvisne stranke je nalašč zapustilo Budimpešto in so priredili v drugem mestu protishod. Cesarja je tudi užalil hladen sprejem.

— **Šesti katoliški shod** za celo Avstrijo se bo letos v jesen vršil na Dunaju. Iz Dunaja je že od pripravjalnega odbora prišel poziv na pokrajinske podobore, da se začne z agitacijo za obilno udeležbo.

— **Kmečki poslanci.** Nem. agr. stranka je določila v svoji seji sledeči program: Razmerje med Avstrijo in Ogrsko se mora tako urediti, da se bodo varovale koristi avstrijskega poljedelstva. Po tem načelu se mora vlada ravnati tudi pri sklepanju trgovinskih pogodb z balkanskimi državami. Velike preosnove v prid kmetu se morajo takoj izvršiti in sicer: splošno starostno zavarovanje, ki bo prirejeno tudi za poljedelca, razdolžitve kmečkega posestva, ureditev deželnih in občinskih financ, razbremenitev poljedelstva pri novi davčni preosnovi, dveletna vojaška služba in preprostejša, cenejša državna uprava. Da bo mogoče to rešiti, zahteva agrarna stranka primerno izpremembo poslovnika, da bo mogoče hitro in uspešno delovanje v zbornici. Nato se je dalo začasnemu načelniku poslancu Peschki nalog, naj stopi v zvezo z agrarci iz nemško-radikalne in krščansko-socialne stranke ter z agrarci vseh ostalih nemških strank, da se ustanovi agrarna zveza iz poslancev vseh narodnosti. Jasno se kaže, kako zgolj narodne skupine poslancev ne zadoščajo, ampak da se izkušajo združiti po kulturnih in gospodarskih načelih.

drugim: „Kdo pozna mariborsko čitalnico, kar se iz njegovega dejanja in nehanja razodeva, ta ve, kaj zasluži, torej: Slava jej!“

Ni torej čuda, da so se tako oklepali Mariborskega zavetišča tudi izvenštajerski rodoljubi. Že prvo leto, 23. avgusta 1861., je obiskal nalašč čitalnico tedaj najslavnejši politik dr. Lovro Toman, po katerem sem slišal kot dijak imenovati nemškega starčka v deželni zbornici na galeriji slovensko ozemlje „Tomanien.“

Še istega leta posetil je društvo knez in škof Slomšek 6. oktobra. Njemu na čast je spesnil dr. L. Toman pesem Maribor. Slavnostni govornik je kaj lepo označil pri Slomškovi slavnosti 25. sept. 1865. pomen Slomškovega čitalniškega delovanja rekoč: „Reči smem, da so Slomšek vdihnilo dušo v naše društvo; oni so začeli besede pri nas s prvim govorom, oni so nam nasvetovali, kaj in kako bi delali, kadar se snidemo, da nam bo društveno življenje v prid in veselje . . . podarili so nam prvi biser s tem, da so vpeljali v društvo duh popolne enakosti med člani. Razgovarjali so se prijazno z vsakim, naj je bil katerega koli stanu, ino lahko se razumeva, da je taka prijaznost in enakost vse člane še bolj združila. Naj bi tako zmirom ostalo pri nas in povsod!“ Te slavnosti se je vdeležilo mnogo izvenštajerskih rodoljubov, tako n. pr.: dr. Toman, dr. Costa, Svetec, koroški Einspieler in oča dr. Bleiweis, ki je že l. 1862. v pismu 2. novembra rekel o slavnem škofu: „Neumrljivi vladika Slomšek je lastina vseh Slovencev, tedaj ga tudi mi Kranjci spoštujemo in ljubimo. Spodobí se tedaj tudi, da ga prvi omenimo v besedi naši itd.“

Zlasti so pa pokazali mariborski čitalničarji že l. 1863., kaj da premore dobra volja, požrtvovalnost

— **Zakonski načrt krščanskih socialcev.** List krščanskih socialcev piše, da je stranka izvolila odsek, ki ima nalogo, da pripravi več predlog politično-socialne smeri. Stranka predloži že na prvi seji zbornice predlogo glede splošne obveze za slučaj starosti in onemoglosti in tozadevni program za rešitev tega vprašanja. Na nekem shodu v okraju Neubau je krščansko socialni poslanec Gessmann podal nekoliko izjav o teh zakonskih načrtih krščanskih socialcev. Rekel je, da ne bo možno izvršiti zakonskega načrta o zavarovanju za slučaj starosti in onemoglosti potom novih davkov, kajti že sedanja bremena so ogromna. Potrebna denarna sredstva ne bo možno dobiti drugače, nego potom davka na premični kapital. Glasom neke uradne statistike so na dunajski borzi cenjene vrednote na 32 milijard. Te ogromne kapitale bo treba obremeniti.

— **Deželni odbornik g. Robič.** Slovenski deželni poslanci štajerski so dne 13. t. m. na shodu v Mariboru storili sledeči sklep: G. Franc Robič prevzel je in dobil mandat deželnega odbornika v Gradcu vsled volitve vseh slovenskih deželnih poslancev. Vsled tega si lastijo poslanci pravico, da samo oni imajo odločevati po skupnem sklepu, ali sme tovariš Robič odborništvu odložiti ali ne. Navzoči deželni poslanci izrazijo svoje mnenje in so jedini v tem, da je g. tovariš Robič v deželnem odboru kot njih zaupnik in kot zaupnik slovenskega naroda vestno in vsestransko izvrševal svoje dolžnosti vsaki čas in pod vsemi pogoji, da imajo vsled tega neomajano zaupanje in spoštovanje. Nadalje povdajajo navzoči, da bi ne bilo v sedanjem trenutku nikakor umestno in za slovenske interese naravnost kvarljivo, če bi tovariš Robič svoj odborniški mandat odložil, ker se je bati, da bi ostali potem Slovenci v deželnem odboru štajerskem v bodoče brez zastopnika, na kar pa polgajo posebno važnost radi potrebnega nadzorstva delovanja deželnega odbora štajerskega, posebno pa še radi priprav za nameravano premembo volilnega reda. Navzoči tedaj kot tovariši, ki se čutijo solidarnim z g. Robičem, pozivljajo istega, da svoj namen, odložiti deželnozbornski mandat, opusti in pričakujejo od njega kot razsodnega moža, da bo, njihovi želji, ki je ob enem želja slovenskega ljudstva na Spodnjem Štajerskem, ustregel in mandat deželnega odbornika štajerskega obdržal. Ta zapisnik se je prečital, od vseh odobril in podpisal. V Mariboru dne 13. junija 1907. Dr. Ploj, dr. Jurčič, J. Roškar, dr. Hrašovec, Vošnjak, Roš, Dr. Jankovič, Kočevar m. p.

— **Vinski zakon ne bo potrjen.** Zakon proti ponarejanju vina, ki ga je sprejela prejšnja zbornica, ne bo potrjen, ker zlasti v kazenskopraavnih zadevah vsebuje nasprotujoča si določila. Zakon bo moral zopet nazaj v parlament.

— **Na Ogrskem se nameravajo zvezati Rumunci, Slovaki in socialdemokrati,** da si pribore splošno in enako volilno pravico. Zaradi tega so se že vršila pogajanja.

— **Rusija.** Duma je bila dne 17. t. m. razpuščena. Sla je torej isto pot kakor prva. Vzrok razpusta je sledeči: Policija je preiskala stanovanja nekaterih socialdemokratskih poslancev in je našla, da so udje velike zarote, ki pripravljajo revolucijo. Vlada jih je hotela zaradi tega kaznovati in je zahtevala od dume, da jih izroči sodišču. Ker duma tega ni hotela storiti, bila je razpuščena. V manifestu, s katerim se razpušča duma, pravi car, da mnogo ljudskih zastopnikov ni prišlo v dumo čistega srca, ne z željo, Rusijo oživiti, temuč povečati zmešnjave ter razrušiti državo. Duma se ni sramovala, javno proslavljati hudodelstva. Ko pa so sodne oblasti med nekaterimi poslanci razkrile zaroto proti državi in carju ter du-

in marljivost. Zbralo se je tisoče in tisoče občinstva, da so počastili blagovestnika sv. Cirila in Metoda. Te prireditve so bile naravnost vzorec za druga društva na Spodnjem Štajerskem. Vdeleženci so se vedno vračali domov navdušeni in spodbujali domačine v raznih krajih, da so prirejali slične narodne veseljice. Infeligenca se pa ni zbirala, samo da bi se razveseljevala. Slomškova slavnost je rodila misel, da se postavi Slomškov spomenik; drugega dne pa je šel v svet prvi vseslovenski program; reševalo se je vprašanje zedinjenja vseh Slovencev.

Ravno tako je vplivala čitalnica na posestrime na Štajerskem v gledališnem igranju. V Mariboru je zlasti uvedel igro dr. Prelog, ki je že l. 1846. gojil dramatične predstave v Ljutomeru s Trstenjakom in Gottweisom; njegov najboljši pomagač je bil pač prof. Suman. Manjkalo je povsod primernih iger slovenskih; dr. Prelog je dal tiskati dva svoja preveda, l. 1866. Črna Petra in 1867. Zakonski sol.

Ta znamenita družba je oživela tudi edno najvažnejših podjetij, t. j. Slovensko Matico. Dr. Janko Serbec, Jože Suman, Ivan Majciger in E. Chocho-loušek so razposlali oklice in sestavili pravila za to velevažno društvo, za katero je navduševal dr. L. Toman l. 1863. v Novicah. Te ideje so se prijeli Mariboržani dejanski, podpisalo se jih je 40 z doneski po 50 gl. in položili temelj. Toda, le vse prepočasno so napredovali Ljubljanačani tem gospodom. Dr. Jože Vošnjak piše 13. junija 1863: „ . . . da bi le že matiča privoljena bila, udov bi v kratkem še več kot 600 dostopilo. Bog ve, kaj Ljubljanačani tako dolgo delajo? Kaj nek odlašajo? Kaj se zanašajo? Čas bo le tekel; in čas je zlata vreden itd.“

Prihodnjega leta 4. februarja so se vendar potrdila pravila. Kaj je dosagla Slovenska Matica v tej

ma ni hotela dovoliti, da bi se za časa preiskave osumljeni izključili in zaprli, ni preostalo drugega, kakor duma razpustiti. — Izmed socialdemokratskih poslancev jih je policija aretirala 9, ostalih 60 je izgnilo brez sledu. Volitve za novo, tretjo dumo se razpišejo na dan 14. septembra, sklicala se pa bo 14. novembra.

— **Nemčija.** Na nemškem cesarskem dvoru so prišli na sled velikanskim skandalom. Najozji cesarjevi prijatelji so živeli najgrše in najostudnejše življenje, radi česar bi priproste ljudi zaprli za več let. In takšni ljudje so bili cesarjevi svetovalci!

— **Francoska.** Zopet se je pokazalo na Francoskem, kako veliki prijatelji kmeta so socialdemokrati. Namesto da bi skušali s pošteno postavodajo varovati vinogradnike, ki so zahtevali na velikanskih zborovanjih svoje pravice, predlagal je v državnem zboru neki socialdemokratski poslanec, naj se vinogradi odzamejo kmetom in vzamejo v državno last. Na ta način bi postali kmetje sami viničarji in vlada bi jih potem lažje krotila. Nov dokaz, da delujejo socialdemokrati na pogin kmečkega stanu.

Razne novice.

* **Promoviran** je bil doktorjem prava gosp. Florijan Kukovec dne 21. t. m. na vseučilišču v Gradcu.

* **Osebnosti.** Za deželnosodnega svetnika je imenovan okrajni sodnik Ivan Pirnat v Slov. Bistrici. Za sodnega tajnika v Celju je imenovan sodni pristav Oto Vidic v Ljubljani; za sodnega pristava v Marnbergu avskultant dr. Karol Grünitz in za sodnega pristava v Ormožu avskultant dr. Ant. Pupacher. Sodni pristav v Ormožu dr. H. Neuberger je imenovan za namestnika državnega pravdnika v Ljubljani.

* **C. kr. učiteljske v Mariboru.** Opozarjamo še enkrat, da se vsprejemni izpiti v I. letnik tega zavoda letos vrše že 15. julija. V jesen se bo sprejemalo le tedaj, ako se v juliju dovoljeno število gojencev ne doseže. Ker pa je skoraj izključeno, da bo treba sprejemati dvakrat, priporočamo slovenskim mladeničem, ki imajo namen, vstopiti v mariborsko učiteljske, nujno, da se oglase k julijskemu izpitu.

* **Zadružna zveza v Celju** je nastavila g. VI. Pušenjaka kot potovalnega učitelja za Slov. Štajer in slovenski del Koroškega.

* **G. dr. Korošec** je odložil svoje mesto v Narodnem svetu, ker se je isti začel vmešavati tudi v politiko naših strank in sicer na ljubo štajerskim liberalcem.

* **Vsled različnih tožb** izjavljamo, da so bili vsi letaki in lepaki, ki so se za časa volilne dobe tiskali v naši tiskarni, predloženi državnemu pravdniku in politični oblasti.

* **Narodni svet.** Iz krogov naših poslancev se nam piše: Narodni svet za Spodnještajersko že po svojih pravih zatrjuje, da se ne bo pečal z vprašanji, ki posegajo v taktično postopanje posameznih strank. Vkljub temu je zadnjič dr. Kukovec v veliki skrbi za liberalno stranko predlagal tudi sklepanje o tem, kam naj vstopijo spodnještajerski poslanci. Sklenilo se je seveda, da morajo naši poslanci iti skupaj z liberalci v en klub. Bila sta pri seji navzoča tudi zastopnika Kmečke stranke, toda od stranke nista imela navodil, ker se je Kmečki zvezi zdel tak slučaj izključen. Liberalci so torej izrabili Narodni svet v svoje namene in v nadstrankarsko stališče Narodnega sveta sedaj ne more nihče več verjeti. Pripomnimo, da se dr. Korošec ni udeležil seje Narodnega sveta, ker je istočasno zborovala Slovenska kmečka zveza Sploh je vprašanje, ali se naj

dobi polstoletja, to pač vsakdo ve, tako da tega ni treba še posebej povdajati.

To so najvažnejši dogodki v naši čitalnici v prvi dobi; nato so sledila borna leta, dokler ni ozdravil zopet bolehnega društva dr. Dominkuš in pripravil poti v novo živahnejšo dobo.

Slovstveno delovanje in pisateljstvo.

Oglejmo si še enkrat slovstveno delovanje, da si smo že navedli marsičesa. Slovenske knjige, ki se se razpečavale po Spodnjem Štajerskem, so bile precej le redka prikazen, prave bele vrane. Ko so se začetkoma 19. stoletja začeli zavedati mariborski in okoliški rodoljubi, je oviralo njihovo delovanje tiskarstvo. Dali so tiskati knjige deloma v Gradcu pri Widmannstetovih dedičih ali pri Kienreichu; znana je posebno iz te dobe tudi Radgonska tiskarna Waitzingerjeva, ki je oskrbela mnogo slovenskega tiska.

Maribor je imel svojo tiskarno od l. 1795; osnoval jo je Korošec Franc Schütz, ki je pomagal urediti že l. 1771. nemško tiskarno v Lvovu in 1788. v Celju; 1791. si je uredil svojo tiskarno v Celju, s katero se je preselil 1792. v Ptuj in l. 1795. pa uredil prvo in za njega zadnjo tiskarno v Mariboru, kakor trdi tudi to v svojem življenjepisu, katerega je spisal sam na sliko l. 1806, ki visi v Kralikovi tiskarni.

Od njega je dobil tiskarno faktor Dunšek iz Konjic, ki jo je oddal l. 1817. Janžiču. Sin tega Janžiča je tiskal prve letnike „Slov. Gospodarja“ in „Slov. Naroda“; zlasti ta Janžič je oskrbel mnogo slovenskega tiska, dokler se ni ustanovila lastna slovenska tiskarna.

(Konec prihodnjic.)

naša stranka še nadalje udeležuje sej tega društva, ki bi moralo skrbeti za štajerske Slovence, ne pa za štajerske liberalce.

Kako laže „Domovina.“ V članku z dne 7. junija v „Domovini“ iz Saleške doline je nešteto laži. Omenimo samo najbolj debelih nekaj. „Da je vpleten“ ski župnik Cizej povedal iz prižnice, da bo moral zapustiti faro, a da bodo naredili iz cerkve magacin, če bo zmagal Ježovnik. Ljuba „Domovina“, ta je pa le malo predebela. Če se že malo zlažeš, naj bo! Pa kar tako grdo in pa še tako neumno, to je pa malce preveč. Ravno tako debela je ona druga laž o tisti ženi na Paki, ki so ji v farovžu povedali, če zmaga Ježovnik, da naredi iz cerkve svinjake. Da znate gospodje tako nesramno lagati, ne bi verjeli, ko ne bi brali črno na belem v „Domovini“. Zategavoljo je seveda tudi neutemeljen ves tisti napad na duhovščino, ki je skrajno podel, kakoršnega je zmožna samo „Domovina“ in njen šoštanjski dopisnik.

„Domovina“ v poduk. V št. 25. piše „Domovina“: „Kjer je klerikalizem med Slovenci najbolj razvit, tam so Nemci najtrdnjeji.“ Ta „resnica“ „Domovina“ se da posebno dobro dokazati na sledeči način: Občina trg Šoštanj je bila še pred kratkim časom v slovenskih rokah, župan je bil Rajster. Sedaj je prišla pa v nemške roke. Hans Woschnagg ji županuje. In kaj je temu krivo? Ljudje božji, klerikalizem je tam tako razvit! Mislite si te klerikalce, ki tam vladajo: notar Kolšek, dr. Mayer, Vladko, Jakob Volk, Vodeb, Planinšek, Lukman itd. Ni čudo, da žanjejo Nemci, kjer vladajo taki klerikalci, kaj ne „Domovina“?

Zlobnost liberalcev. Za nedeljo dne 16. t. m. je sklical dr. Korošec en šofl županov v Šmarje in en shod k Sv. Križu tik Slatine, da se z njimi pogovori o podpori zaradi letošnje škode po točli. Pri tej priliki je omenil tudi, da je za lansko škodo vložil lani takoj nujni predlog, ki se je tudi sprejel ter se dovolila podpora, toda z dopisom z dne 12. marca 1907 se je od celjskega glavarstva v ministrstvo notranjih zadev sporočilo, da ni treba podpore, ker je škoda neznatna. Kriv je tisti, ki je glavarstvu vsled dr. Koroščevega nujnega predloga poročal o škodi. Ali je to bila kaka oseba iz šmarskega okraja, ali pa cenilna komisija, ne vemo. To je resnica, kar pa piše zadnji „Narodni List“, je zopet laž in zavijanje.

G. dr. Hrašovec igra v zadnjem času čudno ulogo v slovenski politiki. To je pokazal tudi s svojim zadržanjem v Narodnem svetu. Vsi liberalni listi so vedeli že v četrtek dne 13. t. m., ko je imel Narodni svet sejo, da se bo obravnavalo tudi o taktiki ostanecev v državnem zboru, samo naša stranka in naši listi še niso ničesar vedeli o tem. Vsled tega tudi odposlanci naše struje niso mogli dobiti nobenih navodil.

Učiteljska prisega se glasi: „Vi prsežete, da boste otroke vzgojevali pravno-versko, razvijali njihovo duševno delovanje, oskrbeli jih z vednostmi in ročnostmi, ki so potrebne za nadaljno izobrazbo za življenje, in ustvarili podstavo, da postanejo dobri ljudje in državljani itd. Kar se mi je ravnokar prečitalo in kar sem dobro in razločno razumel, to sem dolžan in hočem verno izpolnovati. — Tako gotovo, kakor mi Bog pomaga!“ In česar nima več nova šolska postava v besedilu prisega, to se nabija pa zlasti v par. 71. šolskega in učnega reda, namreč da ima šola navajati otroke „zlasti k bogaboječnosti.“ Koliko pa je dandanes učiteljev, ki se javno hvalijo, da ne verujejo v Boga — a zaradi ljubega kruha, ki ga jim dajejo krščanski stariši, vendarle kličejo Boga za pričo svoje prisega! Pri tem naj omenimo le to, da dunajski župan dr. Lueger, ki pozna dobro take vrste ljudi, ne nastavi nobenega brezverca, socialdemokrata za definitivnega učitelja in popolnoma prav. Kako je mogoče dati vero in zaupanje učitelju, ki nima nobene vere!

Jubilejne znamke. Ob priliki 60letnega vladanja cesarja Franca Jožefa prihodnje leto se izdajo posebno umetniško izvršene znamke. Načrte zanje bo izdelal profesor Kolo Moser. 1vinarska znamka bo imela podobo cesarja Karla VI., ona za 2 vinarja podobo cesarice Marije Terezije, cesar Jožef II. bo pa upodobljen na 3vinarskih znamkah. Znamke po 5 in 10 vinarjev bodo imele podobo sedanjega avstrijskega cesarja. Znamenite bodo te znamke, ker bodo uporabljene na njih poteze cesarjeve po najnovejših posnetkih, 20vinarske znamke bodo imele podobo Leopolda II., 25vinarske cesarja Franca in 30vinarske cesarja Ferdinanda. 35vinarska znamka bo kazala cesarja ob njegovem nastopu vlade, 40vinarska v 60. letih, 50vinarska pa njegovo podobo ob 25letnem vladarskem jubileju, 60vinarske znamke bodo kazale cesarja v slavnostni obleki toisonreda, 72vinarske v maršalski uniformi na konju, one po kroni pa cesarja v Schönbrunnu. 2 in 4kronske znamke imajo podobo zunanega, oziroma notranjega dvornega trga. Končno se izdajo posebne znamke za nabiralec po 10 K. Te znamke bodo nosile cesarjev obraz. Izdajale se bodo te znamke le eno leto.

Jesenske orožne vaje pri III. koru: za infanterijo in lovec od 28. avgusta do 8. septembra, pri kornem topničarskem polku od 20. julija do 10. avgusta, pri divizijskem topničarskem polku 7, 8, 9, od 20. avgusta do 9. septembra, pri trljavskem topničarskem polku št. 4 od 29. julija do 10. avgusta in od 12. do 24. avgusta.

Organizacija poštarjev, poštinih oficijantov in aspirantov. Pretekli teden sklical je osrednji odbor poštinih oficijantov in aspirantov shod na Dunaj v prostore hotela „Post.“ Pozivu so se odzvali skoraj

vsi deželni in krajni odbori. Vsled tega je bilo obiskano zborovanje po zastopnikih cele Avstrije prav močno. Ob enem so pristopila češka društva, katera so imela do sedaj svoj osrednji odbor v Pragi. Dosegel se je lep, nepričakovan uspeh. Navzoči zastopniki osrednjega odbora poštarjev so bili pooblašteni izjaviti, da so pripravljene v slučaju sporazumljenja se združiti v jeden osrednji odbor. Sklenilo se je po daljši razpravi, postopati skupno. Nova organizacija, v kateri bodo odslej združeni vsi poštarji, oficijanti in aspiranti cele Avstrije, sprejela je jednoglasno načrt organizacije, sestavo zakona o uravnavi službenih razmer ter se za slučaj strahovanj zastopništva naših stanovskih zanimanj izrekla popolnoma skupna. V kratkem priredi osrednji odbor organizatorični shod v Ljubljani. Kakor razvidno iz načrta, kateri se iz taktičnih vzrokov sedaj še ne objavi, želeli bi bilo, da se tega poziva udeležijo vsa društva in krajni odbori poštarjev, oficijantov in aspirantov kranjske, koroške, spodnještajerske, goriške in istrske dežele po svojih zastopnikih.

Slovenski dijaki v Gradcu so nameravali prirediti slavnostno zborovanje, na katerem bi zahtevali slovensko vseučilišče. Toda rektor (ravnatelj) jim je to prepovedal. Tako hočejo Nemci zatreti vsak pojav Slovanov po višji izobrazbi v svojem materinem jeziku.

Grozni nalivi so naredili povsod velikansko škodo. Dravinjska dolina je zelo hudo prizadeta. Žalostna poročila smo dobili iz Loč, Poljčan in Studenice, posebno Loče so zelo prizadete.

Mariborski okraj.

m Maribor. Cesar je potrdil izvolitev dr. J. Schmiderer za mariborskega župana in je bil isti dne 17. t. m. zaprišežen. — V nedeljo dne 23. t. m. priredita na vrtu Narodnega doma zakonska Kukoč, člana belgrajskega gledališča, predstavo. Začetek ob 9/9, vstopnina 1 K.

Veliko slavnost sv. Cirila in Metoda priredijo kakor običajno vsako drugo leto tudi letos dne 7. julija t. l. Mariborčani. Sodelovanje so obljubila vsa narodna društva mariborska in iz bližnje okolice. Zlasti navedemo, da so prevzeli tudi Rušani to težko breme in obetajo podati zopet nekaj pristnega. Odbor se trudi, da vstreže na dan veselice vsem udeležencem: vabimo zopet rodoljube iz celega Spodnjega Štajerja na ta veseli sestanek; ravno te veselice so imele do sedaj v Mariboru veliki moralni vspeh z ozirom na okoliško ljudstvo in donese družbi sv. Cirila lepih prispevkov.

Mariborske porotne obravnave. Poštini oficijant Schwarz iz Ptuja je bil obsojen na 10 mesecev težke ječe, ker je poneveril denarna pisma. — Poštna odpraviteljica Alice Petek iz Vuhreda, ki je bila obdolžena, da je poneverila uradni denar, je bila oproščena. — Ciganica Karolina Pestner, ki je ustrelila v St. Juriju ob Pesnici svojega moža pri nekem prepiru, je dobila štiri leta težke ječe. — Trgovec Franc Petelc iz St. Vida pri Ptuju je bil zaradi goljufije obsojen na eno in pol leta težke ječe. Ponaredil je podpis na menjici. Njegova žena je bila oproščena. — Zaradi detomora obdolžena Marija Bezjak od Sv. Marka niže Ptuja je bila oproščena.

Sv. Jurij v Slov. gor. Že četrtočas je hudobna roka v enem letu zanela požar vedno krog polnoči, da plat zvona zbudi prestrašene ljudi iz trdnega spanja. V noči od 12. do 13. t. m. je zgorela puša g. župnika Šijanca, ki je obhajal drugi dan v četrtek svoj žalostni godovni dan. Prefl letom dni mu je ogenj uničil gospodarsko poslopje. Bog sam vedi, kakšne namene ima nesrečni človek, da ima tako veselje s požiganjem poslopj v bližini cerkve. V resnici navdaja opravičen strah gospodarje, ki imajo s slamo krita poslopja. Čudno, da se hudobneža ne more zaslediti, ki opravlja svoj pogubni posel iz strašnega sovrašva, daš g. župnik v svoji dobrohotnosti skoraj ne more imeti osebnega sovražnika.

Slov. Bistrica. Vrtni koncert, ki ga je priredila novo uniformirana Narodna godba v nedeljo 16. junija 1907 je dobro vspel. Udeležba je bila za sedanji čas lepa. Udeleženci so bili iz domače, pa tudi iz sosednjih župnij. Vsem lepa hvala! Nekaterih gospodov, ki so „narodni“, nismo videli. Zahvaliti se moramo gospodični Milki Novakovi za lepe šopeke, katere je prodajala, in slovenjebistriškemu pevskeemu društvu. Naši narodni godbi pa damo vso čast, vrli fantje, naprej, da se bo potem reklo v resnici „Slovenska“ Bistrica.

iz slovenjebistriškega okraja. V nedeljo dne 16. t. m. se je v Laporji vršila ustanovitev podružnice južnoštajerskega čebelarskega društva za slovenjebistriški pkraj. Osrednji odbor je zastopal g. nadučitelj Kurboš, ki je zborovalce navduševalno spodbujal ter vabil, naj se oklenejo novega društva, da se tudi v tem okraju začne temeljitejša gojiti ta panoga kmetijstva. Učitelj Kokl je predlagal, naj se vodstvo društva izroči strokovnjakom in krepko priporočal sledeči odbor, ki je bil tudi soglasno sprejet: J. Hajšek, predsednik; A. Cilensek, podpredsednik; M. Šamprl, tajnik; F. Koropec, blagajnik; J. Onič, odbornik. Vpisalo se je lepo število društvenikov, ki bo gotovo še tudi narastlo. Prihodnje dni ukrene društveni odbor vse potrebno inl društvo prične s svojim delovanjem. Da bi bilo srečno!

Zg. Sv. Kunigunda. Tukaj je začela poslovati brzojavna postaja.

m Slov. Bistrica. Da je v našem mestu dobil g. Ivan Rebek primeroma veliko glasov, to je zaslu-ga toliko sovražnih „klerikalcev“, ki so delovali zanj. A naši liberalci so si brusili pete in jezike le po deželi za Glaserja. Zdaj pa hodi eden najhujših agitatorjev, ki se je mnogo napejal po shodih, poparjen, kakor bi bil sam pogorel. Tudi „kmet“ Krule je potrosil glavo s pepelom. Storil je tudi obljubo molččnosti. Liberalci nižje vrste pa se delajo nedolžne, kakor bi bili edini tuji v Bistrici in ne vedeli, kaj se je zgodilo zadnje dni med nami. In res so tuji. Eden je pri ljudskem štetju dal zapisati laški kot svoj občevalni jezik!! Drugi, ki bi rad požrl vse pri-staše Kmečke zveze, pa bi že danje v tujini deloval, ko bi ga zastopnik cerkve ne bil rešil pri okrajnem in deželnem šolskem svetu. To hvaležnost si bomo zapomnili za enake služaje. In taki ljudje so imenovali naše kmete — tujce. Tujce za to, ker so iz bistriške okolice in iz konjiškega okraja zborovali na zaupnem shodu v Narodnem domu. Pri tem zborovanju so kmečki črevlji prestopili tudi sveti prag frakarske Čitalnice. Naši liberalci so se zgražali nad tem ter črno na belem imenovali naše kmete — tujce, ki ne bi smeli vtreti v Čitalnico. Hej, kmetje, zapomnite si, da ste tem gospodičem — tujci!

Liberalna narodnost. Odhajajoči nemški igralci v Slov. Bistrici so priredili na vrtu g. Čakša odhodnico. Te veselice so se udeležili tudi naši liberalni gospodje Narodne (?) stranke. V Narodni dom pa nobeden ne pride! Ali je to narodno? Nadalje: Slovenci imamo tukaj slovenske obrtnike. Mi pa poznamo liberalce, ki pridno naročujejo pri nem-čurjih. Liberalni gospodje, Vi pravite, da ste narodni, ali je to narodno? To je prav liberalsko!

Ptujski okraj.

p Ptuj. G. Ornič se je s svojim novim avtomobilom ponesrečil; močno si je poškodoval nogo in roko. Tudi njegovi pekovski pomočniki mu delajo zgage. Pekovske učence je dal Ornič po policiji poloviti in k delu siliti, a ušli so mu vsi skozi okno.

Ustrelil se je v Ptuj dne 13. junija mizar na južni železnici Osim, a se je slabo zadel; krog-lja je šla med desnimi sencami v črepinjo; prepejali so ga takoj v mestno bolnišnico, kjer je zopet poizkusil samoumor, hotel je skozi okno skočiti na plano, a so mu to še ob pravem času zabranili. Osim je mlad mož, ima ženo in več nedoraslih otrok. Nesrečna pi-jaja ga je privedla v samoumor.

Na Bregu pri Ptuj je dne 9. junija t. l. kolesar Gröbner povozil otroka, šletnega Vinc. Pangračiča, ki je vsled notranjih poškodovanj umrl v ptujski bolnišnici po hudih bolečinah; pretresel si je pri padcu možgane.

Ormož. 13. t. m. je z ormoškega sodniškega poslopja vihrala že peti dan bela zastava, naznanja-joč, da so zapori prazni, kar se doslej še ni nikdar zgodilo.

Kostrivnica. V naši občini je zadnja uima naredila najmanj za 60.000 K škode. Dne 25. m. m. je hudo poklestila toča in dne 14. t. m. je pa ploha povzročila strašno škodo. Iz vinogradov in njiv je zaneslo rahlo zemljo in ž njo podsulo travnike.

V Skorbi (župnija Hajdin) sta v noči od 6. do 7. junija pogoreli dve hiši; vzrok požara je neznan. Ljudje so rešili le golo življenje. Sploh se v tej okolici v zadnjem času množijo požari.

Središko gasilno društvo praznuje dne 29. t. m. dvajsetletnico svoje ustanovitve.

Ljutomerški okraj.

Ljutomer. Dne 12. t. m. poročil se je v Ljuto-meru g. Jakob Rajh, ekonom na Moti, z gđe. Ivanko Fürstovo iz Ljutomera. Bilo srečno! Pri tej priliki se je nabralo za Družbo sv. Cirila in Metoda skupaj 9.44 kron.

Cven pri Ljutomeru. Tukaj se je ustanovil poštini urad. V njegovo okrožje spadajo kraji Cven, Zg. Krapje, Sp. Krapje in Mota.

Ljutomer. V četrtek dne 13. rožnika so imeli šolarji Franc Jožefove šole izlet v Gornjo Radgono in v Radence. Kdo bi zameril nežni mladini, da se malo povesele in da si s takimi izleti čudi razširja svoje obzorje. Da se je sploh mogel prirediti ta izlet, gre v prvi vrsti hvala vsem rodoljubom in prijateljem mladine, ki so v ta namen zložili marsikatero kronico. Da pa se je izlet tudi dobro in otrokom v največje veselje izvršil, gre hvala velečastitemu župniku Osenjaku, ki je v Gornji Radgoni tako gostoljubno pogostil otročiče. V Radencih se je letos že drugič pokazal posebnega prijatelja naših nadarjenih slovenskih dečkov g. Vogler, posestnik petanjske slatine. Vsem dobrotnikom naših otrok: prisrčna hvala! Bog plati! — Dolgo že ni bilo nobenega poročila o našem bralnem društvu. S ponosom se lahko ozira na svoje delovanje in na svoje vspehe. Še pol leta ni preteklo, pa že šteje 1600 izposojil! Udje prav pridno segajo po dobrih knjigah, le tako naprej! Letos si je naše bralno društvo izvolilo svojega prvega častnega uda in sicer vlč. g. dekana Martina Jurkoviča. Za zasluge, ker tako velikodušno in brezplačno daje na razpolago bralno sobo, se mu je izročila krasna in umetno izdelana diploma. Naslikal jo je ud bralnega društva, domači umetnik Tone Čeh. Bralno društvo

je letos priredilo tudi Gregorčičev večer v Kukovčevi dvorani. Dasi je bilo 28. aprila zelo slabo vreme, se je ta večer vendar izvršil nad vse častno! Igra „Pri gospodi“ se je igrala prav živahno, v splošno veselje! Pogumno so nastopali vrli mladeniči in mladenke s svojimi deklamacijami. Kaj ginljivo so prednašali najlepše Gregorčičeve pesmi. G. predsednik Jan. Ev. Kociper je z zares v srce segajočimi besedami očrtal pesnika Simona Gregorčiča. Lepo je opisal njegovo nazno, občutljivo in ljubeče srce, katerega vsaka žilica je utripala za rodno grudo. Sledila je igra „Garcia Moreno.“ Kako lepo in sprajno, da, rekli bi celo fino so se kretali naši vrli kmečki mladeniči v najtežavnejših ulogah! Gregorčičev večer je pokazal, da bralno društvo razume in izvršuje svojo nalogo! Igrati: „Pri gospodi“ in „Garcia Moreno“ ste se ponovili 20. majnika. Mnogoštevilno občinstvo je z burnim ploskanjem dajalo duška svojim občutkom ter priznanje vsem vrlim mladeničem in mladenkam! Tudi mi gremo naprej, mi mladi!

I Cven pri Ljutomeru. Z ogorčenjem vzamemo evenski gasilci na znanje, da v 26. št. „Narodnega Lista“ neko posililiberalec blati našega prezasluznega gospoda načelnika gasilnega društva, ob enem načelnika okrajne, 14 društev broječe gasilne zveze, občinskega predstojnika, odbornika kr. šol. sveta, odbornika okrajnega zastopa, našega vrlega kmeta Jožefa Rajh na Moti. Čast našega društva zahteva, da sedaj, ko smo tako drzno izzivani, povemo resnico, če tudi bo spekla g. Mursa. Kako stališče je g. Mursa zavzemal nasproti gasilnemu društvu, naj pove preteklost. G. Mursa, „veliki prijatelj gasilnega društva“, ali se spominjaš onega črnega dne v kroniki društva, namreč 4. maja 1902., ko si pri evenskem spravišču s svojo četvorico začel zgago, ko si zahteval, naj se društvo razcepi v dva dela: ali se spominjaš, kako je za tvoj predlog, ko ga je načelnik dal na glasovanje, se pokazala le ena roka, in da se je — o smola — ta bila tvoja!? Ali se še spominjaš, kako rabuko si delal dne 8. maja istega leta v gasilnem spravišču na Gornjem Krapju? Da, da, opazovali smo že nekaj časa, da se snuje neka druga struja v društvu in nekdo je nepritajno rekel: „Zdaj pa nož v, gasilno društvo!“ a ta struja je odnesla g. Mursa iz društva, ta nož je zadel njegovo grlo — g. Mursa je bil izključen iz gasilnega društva! Vložil je pritožbo na c. kr. okrajno glavarstvo v Ljutomeru, potem na okrajni odbor in konečno še na deželni odbor v Gradcu. To pritožbo so podpisali sledeči njegovi pristaši: Tomaž Pušenjak, nadučitelj; Joško Rajh, ekonom; Franc Puconja, kmet; Ivan Rajh, kmet; Janko Ozmeč, učitelj. Deželni odbor je po preteku enega leta odgovoril: Št. 45165. C. kr. okrajnemu glavarstvu v Ljutomeru. Z ozirom na dopis z dne 15. maja 1902 se vrne s pripombo, da nima deželni odbor v tej zadevi nikakega vpliva. Gradec, 25. marca 1903. Od deželnega odbora štajerskega. Attems. G. Mursa je torej slavno pogorel, a še do danes noče društvu izročiti čelade in pasa s sekirico, čeprav mu je občinski zastop to že ukazal. G. Mursa je pri spravišču na Gornjem Krapju rekel, da če on ne doseže svojega namena, da bo „široko zija, vi vsi pa mi plujate v usta!“ Nekdo je trdil, da je naš g. načelnik zapil nad poldrugi tisoč kron društvenega denarja in to spravlja v javnost tudi dopis „Narodnega Lista.“ Da je to laž, je pripravljeno 42 udov gasilnega društva izpričati. Tuptam se je naredila kaka vesela zabava, pri katerih je tudi g. Mursa malokdaj manjkal, in katere so se tudi ljutomerski gospodje kot dobrotniki društva radi udeležili — seve so nas zdatno podpirali — in smo res tudi žrtvovali nekaj iz blagajne. Iz katerih žepov pa se blagajna zлага? Ali ne iz naših? Če pa jo mi polnimo, imamo tudi do nje pravice! „A županski stolec se že maje“, tako se veseli „Narodni List.“ V taki otročji domišljiji naj le žive pristaši nerodne liberalne stranke! Mi pa izjavimo, da se g. Mursi županski stolec ne bo nikdar majal, ker bomo mi evenski občani skrbeli za to, da nikdar nanj zlezle ne bo. Toliko resnici ua ljubo! Mi gasilci prosimo g. Rajha, ki je mož na svojem mestu, naj vkljubi temu in sličnemu obrekovanju vztraja, da bomo skupno veselo obhajali petindvajsetletnico obstanka gasilnega društva. Živijo naš načelnik Jožef Rajh! Na Cvenu, meseca junija 1907. Anton Trojnar, Franc Makoter, Anton Roškar, Jakob Babič, Franc Brumen, Matija Rus, gasilci in občani.

I Vojaško veteransko društvo pri Sv. Križu na Murskem polju ima svoj občni zbor v nedeljo dne 28. junija t. l. pri svojem načelniku Magdiču ob 3 uri popoldne. Vspored bode: Poročilo tajnika in blagajnika, volitev novega odbora, sprejem novih udov, določitev vspreda slavnosti blagosloavljanja veteranske zastave, katero bode 28. julija t. l. Vse člane ujudno vabi
Vodstvo.

Slovenjgraški okraj.

s Gospodarstvo šoštanskega okraja. Dne 16. t. m. je bilo v Velenji premiranje bikov. Starih bikov ni bilo več kot dva; to je pač dokaz, da okrajni načelnik Ježovnik ni znal skrbeti za okraj. Priznamo g. Ježovnika, da on zna kupovati živino pri kmetih za svojo klanico in mesarijo, toda za narodno gospodarstvo je tudi na tem polju nevesčak. Za okraj kupnje po 1/2 leta stane bike iz Zgornjega Štajerja, kilo žive teže po 85 krajcarjev, kar je jako drago. Kmetje morajo imeti bike vsaj 2 leti, potem ga pa okraj proda ter ne dobi za debelega še toliko, ko je stal mlad. To je lepo napredno gospodarstvo! Gospoda državnega poslanca Ježovnika ni bilo pri tem premiranju, ker je na Dunaju; to je umevno. Spodobilo bi se pa, da bi bil on

izročil določena darila, katere sta prispevala okraj in dežela, g. Adamoviču kot odborniku okrajnega zastopa; toda on zaupa več tajniku Goršek, katerega je on nastavljal na lastno roko, ker je liberallec, nego kakemu odborniku okrajnega zastopa. Zjasnilo se še bode tudi Ježovniku pravočasno, ko bode okraj pokazal, da tudi njemu ne zaupa tega častnega posla.

s Seja okrajnega odbora šoštanskega. V Velenji je bila 14. t. m. seja okrajnega odbora, seveda pri okrajnemu načelniku Ježovniku. Značilno je, da se mnogo članov ni udeležilo seje, ker ne prestopijo praga te gostilne. Grdi napadi, katerih smo bili vajeni med volilno borbo in so jih uprizorjale pijane tolpe, še niso prenehali od te hiše. Vedno še morajo pristaši Kmečke zveze slišati iz dvorišča ali iz hleva psovke, če grede mimo po cesti mirno. G. Ježovnik, preiščite, kdo je že večkrat kričal iz vašega dvorišča za mirnim obče priljubljenim g. dekanom „prokleti farji, dol ž njimi, s temi črnimi hudiči!“ Tako vedenje presega vse meje dostojnosti. Če ste Vi, g. Ježovnik, pošten mož, zakaj si ne prepovete za vselej take reklame? Gosp. dekanu, ki ravno vsled teh izzivanj ni hotel iti v hišo Ježovnikovo k seji okrajnega odbora, pa svetujemo, da vendar odloži svojo nad vse častno mirnost in udari v sršenovo gnezdo. Klin s klinom nasproti takim ljudem! Zakaj trpi v svoji cerkveni hiši v Škalah ljudi, ki so Ježovnikove vrste; on si goji nasprotnike na lastnih prsih.

s Suspendiranje notarja. Disciplinarni svet c. kr. deželnega sodišča v Gradcu je na predlog c. kr. državnega višjega pravdnika suspendiral notarja V. Kolška v Šoštanju in protinjemu uvedel disciplinarno preiskavo.

s „Narodna“ stranka zvezana z nemškutarji. (Iz Saleške doline.) „Domovina“ z dne 7. junija piše: „In vendar trisotno sedaj klerikalni dopisniki laž v svet, da se je Narodna stranka bračala z nemškutarji.“ Še enkrat bomo „resnicoljubni“ „Domovini“ dokazali, da to ni laž, ampak resnica. Liberalna Narodna stranka se je zvezala z nemškutarji, da vrže Robiča in spravi na poslanski stolec nezmožnega liberalnega kandidata. Evo dokazov! 1. Štajerčijanska stranka ni postavila nobenega kandidata edino za ta okraj in vendar bi bilo inelo več pomena, kakor recimo za Savinjsko dolino; samo v Velenju je dobil zadnjič Vračko okoli 70 glasov. Prvotno je bil kandidatom štajerčijanske stranke odmenjen Paulinc in ravno ta je potem s svojo rdbino najhujše delal za Ježovnika. V začetku se je bila ponudila kandidatura tudi znamenemu Pribošchitzu, katerega je ob ožji volitvi Narodna stranka imenovala svojim zaupnikom, ker je pa ravno tiste dni otipoval, je bil zaupnik liberalcev poleg učitelja Arničja in Ježovnika, sudmarkovec Wutti. 2. Kje je n. pr. več Štajerčijancev v Saleški dolini, kakor v Št. Janžu na Vinski gori razun Črnove. In ti so šli kakor divji v boj za liberalnega kandidata Ježovnika, ker se je „Štajero“ zanj potegoval. Nameravan zaupen shod Kmečke zveze so Štajerčijanci, nahujskani od dveh Ježovnikovih pomočnikov, prepredili s svojim surovim nastopom. Družmirčani so sicer vedno na nemški strani, sedaj za liberalno stranko. Da, ravno Štajerčijanci so najhujše delali za Ježovnika. In ni čudo, vleko jih je k liberalni Narodni stranki prvič skupno sovraštvo do vere in duhovnikov, drugič nemškutarstvo, saj ni zastoj dr. Kukovec pred volitvami v Šoštanju govoril: mi smo za več nemščine v šoli. Tretjič pa so se dale nemškutarjem zlasti še pred ožjimi volitvami koncesije (obljube) in o tem bomo še govorili. Zategavoljo so velenjski posilnemei hudo agitirali za Ježovnika; n. pr. pek Sakusheg, ki je nošeto glasovnic popisal, Paterneušev študent, ki ga sedaj vsak dan lahko vidiš s plavico v gumbnici. Ni čudo torej, če so marsikateri priprosti ljudje menili, da je nam nasprotna stranka nekdanja nemškutarjska stranka, kakor sicer pri drugih volitvah. Slišali smo mnogokrat ob času volitev: Pa je Vajde bil včasih tak Slovenec, sedaj pa z nemškutarjem vleče, ali pa govorice: v Pleševcu so samo 3 Slovenci (ker jih je prvič baje toliko Robiča volilo). Ali ni to značilno? 3. „Štajerc“ sam to potrjuje, ko piše dne 9. junija (kar velja posebno za Ježovnika): Gg. Ježovnik in Roblek sta edina neklerikalna poslanca iz Spod. Štajerske. Če prav nista pristaša naše stranke, vendar smelo trdimo, da sta bila izvoljena z glasovi naših somišljenikov. Evo dokaza! Ježovnik ima brez dvojbe 1300—1500 „nemških“ glasov. To priznavajo odlični liberalni politiki sami. 4. Poglejte vendar, gospodje, za koga se pa poteguje „Štajerc“, ali ne za kandidate liberalne Narodne stranke, tu posebno za Ježovnika! Ali ne napada na znani zlobni način samo tistih, ki so deževali za izvolitev Robičevo proti Ježovniku, n. pr. g. Polha in nekatere duhovne? Ali ni odprl radovoljno svojih predalov agitaciji za Ježovnika? Čudna ljubezen med Štajerčijanci in liberalno Narodno stranko! Ali ne kaže to, da sta si zelo prijazni. 5. Ježovnik sam se je šel poklonit pred volitvami vsem velenjskim Nemcem in jih prosil pomoči, in to celo take, ki si je bil prej ž njimi v hudem nasprotju; pisal je v Šoštanj uplivnemu Nemcu, naj zanj deluje in po izvolitvi so šli velenjski posilnemei skupno čestitat mu. Pa še več! Dale so se Nemcem tudi koncesije! Za to imamo dokaze! Pribošchitz in Ježovnik sta sklenila kompromis. Gospodje od liberalne Narodne stranke! Šoštanj je padel po vaši krivdi in sedaj hočete strmo glavit tudi velenjsko občino! Da, sad te zveze se bo pokazal pri bodočih volitvah za velenjsko občino! Takrat boste želi svojo setev. Eden dokaz za to, da so se nemškutarjem dale koncesije, podamo že danes. Pri slavju Ježovnikove zmage, ki se je obhajala dne 25. maja, ob kateri so govorili mej drugimi dr. J.

Sernee, dr. Karlovšek, se ni izobesila ne jedna slovenska trobojnica. Dva visoka mlaja sta stala ob hiši poslančevi. Na obeh sta plapolali cesarski zastavi, raz hiše pa je visela štajerska zastava, slovenske ni bilo. In ko se je vprašalo odličnega pristaša Narodne stranke Dr. P., zakaj pa vaš poslanec ni razobesil slovenske zastave? je bil odgovor: saj tudi ne zahtevamo. In odlični šoštanski pristaš liberalne Narodne stranke je moral priznati: to je konesija Nemcem. Torej začetek je tu. Politika liberalne Narodne stranke in šoštanske liberalne gospode, katere slednja je pri tej volitvi v Saleški dolini igrala glavno ulogo, ta politika je pokazala, da gre Narodni stranki liberalizem nad vse drugo. Kaj narodnost, kaj slovenstvo! Liberalizem, to je prvo. Gonja in pa sovraštvo proti duhovščini, to je prvi namen te politike. Mržnja nasproti veri in cerkvi pred vsem prevladuje. Politika liberalne Narodne stranke, politika Ježovnikovih pristašev in mogotev in narodnjakov, ki so se zvezali z nemškutarji v Velenju in drugod, bo zapravila tudi velenjsko občino s svojimi koncesijami do nemškutarjev na ljubo liberalizmu. Dve občini sta že padli vsled te pri volitvah z nemškutarji sklenjene zveze v našem volilnem okraju, mej temi Lehea. Tamkaj so se pri volitvah v občinski zastop naravnost zvezali Ježovnikovi pristaši z nemškutarji. Da, gospoda, te sramote, da ste se z nemškutarji zvezali, da ste jim dali narodnosti slovenski na škodo, liberalizmu na ljubo, koncesije, te sramote se Narodovci in g. Ježovnik ne boste oprali. Kar smo navedli, so dejanja, ki jih nikdar ne morete utajiti. In ti ljudje iščejo sedaj sprave znani! Vi iščete sloge, ki ste prvi poklicali liberalno Narodno stranko v Saleško dolino in zanesli k nam prepir. Vi, ki ste se ob času volitev pokazali v vsej svoji liberalni nagoti, ki ste se zvezali z nemškutarji, da pomorete liberalizmu do zmage, ki ste vrgli zaslužnega slovenskega politika na ljubo nezmožnemu liberalnemu mesarju, vi iščete zopet sprave! Zmagovalci iščejo stika in sloge s premaganimi! To je tako značilno za vašo zmago! Navidezna je! Taka zmes: nemškutarji, Štajerčijanci, demokratje, liberalci nemškega in slovenskega mišljenja, in nezavedni del ljudstva, ki ste ga imeli na svoji strani, to ne jamčij za obstanek. Verjamemo. Vaša zmaga je zmaga s pomočjo hinavščine — da izvolitve niste pred ljudstvom svoje krinke vrgli raz obraza — je zmaga kompromisa z nemškutarji, je zmaga nasilstva in nezavednosti. Ljudstvo in najboljši pa je na naši strani in to ljudstvo bo šlo naprej v boj za pravice slovenstva in koristi svoje preko vas in vašega liberalizma za pravo svobodo in napredek na krščanski podlagi!

s Iz Velenja. Kako lepa je bila vendar slavnost zmage Ježovnika v „Domovini“ opisana, le žal, da ni mogel dotični poročevalec bolj resnično lagati. On trdi, oziroma „Domovina“, da je bilo po celi Saleški dolini tako veselo, da so kmetje šli k Ježovniku „maje“ ali smreke pred hišo postavljati! Ali kaj? Ne pred hišo, pač pa pred vhodom k hlevu so Ježovnikovi hlapci „maje“ postavili, ne pa kmetje! Potem piše, da so tržani okrasili svoje hiše z zastavami! Kdo pa in kje? Ne enega roba z nobene hiše ni bilo videti, še manj pa zastave. Pred vhodom k Ježovnikovemu hlevu ste na istih dveh „majih“ (smrekah) viseli dve cesarski zastavi in na njegovi hiši ena štajerska. Na slovensko je menda Ježovnik pozabil, ali pa iz hvaležnosti do nasprotnikov ni razobesil, ker sta mu to svetovala Boben in Wutti, dva huda Nemca, ker so mu nasprotniki dali vsi svoje glasove. Ze vedo zakaj! Ježovnik je en dan pred volitvijo hodil po celem trgu s klobukom v rokah ter prosil pri nasprotnih nemčurjih za spravo itd. Vprašamo torej še enkrat Narodno stranko v Celju in Šoštanju, ali imate slovenskega poslanca? Ali je Ježovnik Slove nec, če si ne upa s svojo slovensko zastavo na svitlo? Na tistem slavnostnem večeru so govorili razni govorniki tako dolgo, da jim je jezik zatekel. Dr. Karlovšek si je privoščil posebno farje in delal opazke o spovedi itd. Istotako je povdarjal, da denar, to je Bog, in to je greh, če nimamo nič jesti, in tako naprej. To so apostoli francoščine. Neki dolgi dohtar iz Celja je pravil, da je zdaj napačil srečen dan za Saleško dolino, zdaj se sužnost neha, zdaj bode vladala svoboda, zdaj bodo prosti črni oblasti. Seveda, zdaj jim bo sreča cvetela, ko imajo mesarja za poslanca, zdaj se bojo davki kakoj znižali, on bo celo Bogu zapovedal, da ne sme več mraza, nevihte in toče pošiljati! To bo zanaprej mana, sreča in denar iz nebes padal! O, srečni ljudje! Šoštanski Volk, katerega žena ima kemično pralnico in je do zdaj veliko tudi od duhovščine zaslužila, ta Volk si je zvečer posebno privoščil občane iz Št. Andraža in iz Št. Ilja. Kvasil je tudi nekaj o sv. mišjonih. Volk, Volk! Na Tvojo zadnjo uro bo pa prav prišel duhovnik! Črevljar Ropotar, neki pristav Breizinder, mesarski pomočnik in učeneec, posebno pa konjederec ali šintar so bili najhujši agitatorji za Ježovnika. Gliba vkup štriha, potem pa vemo, s kom da imamo opraviti. Celu že podpisane glasovnice so seboj nisili, kje so jih dobili? to je vprašanje. V Št. Andražu so enemu kmetu ponujali list in rekli: „Le vzami in voli Ježovnika, potem ne bo treba nič več farja poslušati in birnjo dajati, vira mora pa biti prosta.“ Kmetje, kateri ste bili zdaj posebno po učiteljih slepo zapeljani, odprite oči. Kam bomo pa prišli, če bodo duhovščino zatirali in mi ne bomo imeli nobene vere več? Kdo nas bo končno pokopal? Šintar? Liberalne poslance ne bomo prosili za podpore, ker sa-

mi itak nič dosegli ne bodo, saj imamo še pet krščanskih poslancev na Spodnjem Štajerskem. Ko je zdaj pred ožjo volitvijo šaleška posojilnica pristašem Kmečke zveze nagloma odpovedala posojila, je Jezovnik sam neki ženki rekel, naj gre k Robiču po posojilo, da tukaj vrne. Zares blago srce ima mesar, boljše ko marsikateri župnik! Napočili bodo torej zlati časi, kakor Vladek pravi, in doseget bo baje vse, ker se bo združil s socialdemokrati. Pustil bo baje obdačiti vso tisto gospodo, katera nosi velike zlate verižice, uhane, prstane, zlate ure itd., razumno pa je, da bo pri sebi začel. Prihodnji teden pada se že na Dunaj, torej en malo še počakajmo, kmalu bodo naša nada in želja uslišana!

s St. Jan pri Spodnjem Dravogradu. Naša fara je tako srečna, da hrani v sebi dva župana, zvesta pristaša celjske narodno-liberalne stranke. Ta dva narodnjaka pa nam še nista preskrbela dvojezičnega poštnege pečata in menda uradujeta še v edinozveličavni nemščini. Tu jima pomagajte g. krčmar Vrečko iz Slovenjgrada, ki se neki tako dobro spoznate na paragrafe: tu pokažite svojo narodnost in ne v bratomernem boju za liberalnega kandidata.

s St. Jan pri Spodnjem Dravogradu. Po volitvah. Tudi tukaj se je lagalo, da g. Robič živi v divjem zakonu. No, o g. Robiču dosedaj nismo slišali ničesar slabega, pač pa poznamo nekega župana izven naše občine, ki je v prvem zakonu živel s sestro svojo ženo v jako „zaupljivi zvezi“. In ta župan je strastno agitiral za Jezovnika. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na sonce!

s Sv. Martin ob Paki. V predzadnje „Domovino“ so poslali paški liberalci dva dopisa, v katerih se kar cedi o liberalni „kremeniti poštenosti, značajnosti, veljavnosti in nedolžnosti.“ Oj ti preklicana liberalna poštenost, katere ni konec, če tudi liberalce krade srebrne žlice in nagrobne spomenike, če tudi seka tuje drevje in poreže po noči sosedu hmelove nasade! Pristaši Kmečke zveze ne moremo imeti nobenega zaupanja do vas v kljub oni kremeniti liberalni poštenosti. Da je to nezaupanje popolnoma opravičeno, so nas poučili dogodki pri zadnjih volitvah. Dokazov zahtevate? Ni potrebno! Imate jih na izobilje sami! Zadeva je jasna kot beli dan. Seveda, vsak! Uzmovič povdarja svoje „kremenito“ poštenost in zahteva tem bolj dokaza, čim bolj je prepričan, da se mu tatvina ne more dokazati. Zmerjate in psujete pa lahko, kolikor vam ljubo in drago, saj ste liberalci v tej stroki najboljše izvežbani! Za nas je vaše zmerjanje in psovanje, najboljšo spričevalo, dočim bi se morali obraz sramu zakriti, ako bi nas liberalci hvalili.

s Mislinja. Teško bi bilo reči, da so nasprotniki krščanskega in kmečkega kandidata delovali le z dovoljenimi sredstvi, kajti vse so si smeli izbrati in vse še se sedaj odobruje celo od strani, od koder bi ne mogli in ne smeli pričakovati. In navzlic temu še sedaj ne mirujejo. Marsikaj bodo natančno zvedeli k temu poklicani možje. Nekaj malenkosti pa hočemo navesti tukaj. Ko je imel zaupnik Kmečke zveze Bl. Tovšak zadružno opravke pri nekaterih sosedih in jim je na njihovo privoljenje popisal glasovnice, sta ga takoj tožila krčmar Splihal (Bregant) in mlinar Ravtar. To je tisti Ravtar, ki se tako rad krega po „Štajercu“! Na to tožbo so se začeli bliskati bajoneti po okoličih. O polnoči k 22. majniku je prišel žandarm Hrastnik k Tovšaku, da mora iti takoj k vsem volilec, katerim je glasovnice popisal. Žandarm je imel seboj občinskega odbornika imenovanega Ravtarja. A ta je imel pod svojim klobukom še enega krepkega spremljevalca. Kmet je c. kr. žandarma opozoril na to, ki pa je tajil. Čez kakih 100 korakov je krepke Ravtarjev spremljevalec pregovoril tega žandarmovega zaupnika, da sta si v mehki travi in v blatu docela počila. Tovšak pa je sredi noči šel z orožnikom na hribe. Prideta k prvemu kmetu Barlju. Vzburjenega in priklicanega je c. kr. žandarm vprašal, koga bo volil. Barlj: Robiča. Žandarm: ali vam je kdo prigovarjal, koga naj volite? Barlj: da, tam doli Ravtar me je nagovarjal za Jezovnika! Kakor bi strela udarila, jo je c. kr. gospod žandarm odkuril v temno noč. Ni se videlo delati zapisnika, ker je bila mogoče temna noč kje drugje. Tovšak in žandarm gresta k drugim kmetom. A v tem okraju so kmetje redko naseljeni; eden ima dom v grabnu, drugi na hribu. Tako sta morala romati s hriba v graben in zopet na goro. Žandarmu je postajalo to nadležno in začel se je potiti. Toda Tovšak je bil zvest in vztrajen. Kar zaporedoma mu je vsakega pokazal. Celi okraj se razteza dve uri daleč in gori in doli hoditi ni šala. Še štiri kmetje deloma visoko na gorah, deloma globoko v grabnu bi bili za obhoditi. Žandarm pa se je rajši vrnil domov. Ne bo mo preiskovali tukaj, po čevagem ukazu in po kakšni pravici se je to godilo, le to se nam čudno zdi, da žandarm odneha od trudapolnega dela, če je imel dolžnost za to. Na drugi strani pa se nič ni treba ozirati na kmeta, ki je celi dan težko delal, pa je moral v sredi noči iti v gore, kjer je z dovoljenjem nekaj glasovnic popisal. Če pa so bile glasovnice popisane, jih ni bil nihče prisiljen takih oddati, ker bi jih lahko prepisal, ali uničil, in dobil druge. Da se je na dan volitev pokazal uspehi takega javnega in c. kr. delovanja, pričajo številke.

s Škale. Kmetijska zadruga za šaleško dolino priredi v nedeljo dne 23. t. m. po rani službi božji poučno predavanje v prostorih bralnega društva. Predava g. potovalni učitelj Vlad. Pušenjak o poučnem potovanju v Nemčiji, vzletu z ozirom na kmetijstvo in zadrugništvo. Udeležite se v velikem številu predavanja! Odbor.

Konjiški okraj.

k Iz Konjic. Knezov oskrbnik, g. Clarjci, je mogočen liberalce in požiralec „Slovenskega Naroda“ iz Ljubljane. Toda on ni šel k volitvi, da bi dal svoj glas za Rebeka. Ko bi bil on le mignil z mazinom, bi dobil slovenski kandidat tukaj nad 50 glasov, tako pa le borih 12. G. Clarjci pač ima pogum, pokazati svojo moč le proti ubogim stužabnikom knezovim in proti — kaplanom. Kakor on, tako so tudi drugi liberalci v našem trgu rajši delali zgago med kmečkim ljudstvom, kjer niti volilci niso bili. Torej drugičkrat ne pustite svojega lastnega kandidata tako na cedilu!

k Žiže. Tukaj je dne 14. t. m. razsajala od 4. do 6. popoludne grozna nevihta. Med bliskom in gromom je padlo tudi nekaj toče. Voda je prestopila strugo in preplavila celo dolino. Kazala se je lepa letina, pa raztrgala je povodenj njiive, ki pri nas večinoma vse leže ob potoku. Poplavila je lepe travnike in kateri kmetje do sedaj niso mogli spraviti sena, imeli bodo le steljo. Nekateri posestniki blizu vode bili so primorani, svinje nositi iz hlevov, da niso utonile.

Celjski okraj.

c Izjava. Kakor slišim, čitijo se nekteri gospodje, kakor gg. Kuketz, Pikel, Cvikel, E. Friedrich in dr. Žižek, deloma po letakih, s katerimi pa jaz nisem v nobeni zvezi, deloma drugače po moji osebi užaljene, izjavljam s tem, da nisem imel nobenega namena kakorkoli koga žaliti. Maribor, dne 18. junija 1907. Dr. Jos. Povalej.

c Celje. Pri letošnjem glavnem izpitu na orgljevski šoli bodo izprašani sledeči absolventi: Cvenk Albert, Čander Vekoslav, Ernest Jakob, Knuplež K., Maks Kopriva. Poleg glasbenih predmetov bodo skušali iz občinskega tajništva g. dr. Jožef Karlovšek, v nemščini učitelj g. Krajnc, v igri na gosli pa (letos prvokrat) g. Fr. Korun, glasbeni učitelj. Zadnji predmet je važen, posebno za one organiziste, ki pridejo k vojakom. Gg. Čander in Knuplež bodeta odličnjaka na orgljah, glasovirju in harmoniju. Dan izpita se pravočasno naznani. Na novo se sprejemajo le oni gojenci, ki se čitijo za glasbo nadarjeni. Karol Bervar, vodja.

c Cesar in Radecki v Trbovljah. Trikrat je naš cesar izstopil na trboveljskem kolodvoru. Prvikrat l. 1850, ko se je vozil skozi južni Štajer. 10. maja ob 3. uri popoldan je imel dospeti z vlakom v Trbovlje. Sem, na kranjsko mejo, so se mu že ob 10. uri popoldan z vlakom iz Ljubljane pripeljali nasprotni najslavnejši tedanjí vojskovodja, maršal Radecki, ljubljanski škof, kranjski guverner i. dr. Na kolodvoru so 5 ur pričakovali cesarja. O Radeckem veje očividci to-le dogodbičice: Na tesnem kolodvoru se je zbralo veliko ljudstva, da vidi mladega vladarja. A tudi Radeckega ime je bilo že slavnoznano; tudi njegja bi radi vsi poznali. Razvrstili so se torej v procesijo ter drug za drugim šli skozi čakalnico in gledali maršala. Njemu se je ta sprevid zdel čuden, zato vpraša postajnega načelnika, kaj to pomeni. Ta mu razloži radovednost ljudstva. Dobri starček Radecki si da prinesiti stol pred kolodvorsko poslopje ter se vsede rekoč: „Naj me pa gledajo!“ Zdaj si ga je vsakdo lahko ogledoval, kolikor časa je hotel. — Drugičkrat je bil cesar v Trbovljah 17. novembra 1856, ko je s svojo soprogo Elizabeto potoval na Laško. Na kolodvoru je zopet sprejel poklone kranjske in domače gospode. Ljudstvo ga je obakrat navdušeno pozdravljalo z „eviva!“ (živjo-klicev še ni poznalo). — Tretjičkrat je bil Franc Jožef v Trbovljah 11. julija 1883. Peljal se je s kolodvora, kjer so se mu poklonile razne korporacije, do bolnišnice na Vodah, sprejel tu duhovščino, rudniško osobje in učiteljstvo s šolarji, ki so mu živahno klicali: živio! Ogledal si je potembolnišnico bratovske skladišnice, se podpisal v spominjsko knjigo, nato se pa peljal po cesti nazaj do pod Zabjo vas, Tu je gledal, kako so kopali premog, ki je bil takrat še navrh, tu so njemu v čast tudi naredili velikansko razstreljavo premoga. Z vidno zadovoljnostjo se je vladar za tem peljal nazaj na vlak.

c Šmarje pri Jelšah. Za okrajnega živinozdravnika je imenovan g. Adolf Ribnikar.

c St. Pavel pri Preboldu. Umrl je nagle smrti 15. t. m. Martin Zohar, posestnik v Št. Lovrenca. Zapustil je žalostno ženo s devetimi otroci. Rajni je bil velik nasprotnik duhovščine. Bog bodi milostljiv njegovim duši!

c Na Dolu pri Hrastniku je umrla učenka 3. razreda Justina Škrubej. Solarji, belooblečene součenke in mnogo vernega ljudstva je spremljalo 16. t. m. mirno in marljivo Justino na njenem zadnjem potu. N. v m. p.

c Nad Hrastnikom v Čočah se je 16. t. m. zvečer vrtgal oblak. Voda je vdrla v nižje ležeča stanovanja in kleti ter poškodovala več mostov. Ljudstvo je bilo zelo prestrašeno. Vmes je padala tudi toča.

c Za šmarški okraj boče dne 6. septembra 1907 v trgu Šmarje ogledovanje in premiranje goveje živine. Kmetovalci pozor! Krmite in snažite govedo, katero mislite razstaviti, prav pridno že sedaj!

c Dobrna. V predzadnji številki „Slovenskega Gospodarja“ brali smo prošnjo, naj se pojasni, kam so pri zadnji državnozborni volitvi izginili nemškutarški glasovi v nekaterih občinah. Med temi občinami se imenuje tudi Dobrna. Pojasnilo je kratko: kar se je nemškutarjev in Nemcev vdeležilo volitve,

volili so z eno izjemo Robleka. Eden odin je volil Vodopitza. Tudi nam je uganka, zakaj so „naprednjaki“ vrgli svoje naprednjaštvo v stran in volili Robleka, pred katerim jih je vendar svaril nemškutarški evangel „Štajerc.“ Da so ljudje, ki zajemajo svojo duševno hrano iz „Štajerca“, postali nezvesti Linhartovi komandi, je vsekako čudno. Sicer je pa ravno to, da so Štajerčijanci na Dobrni šli s tako vnemo za Robleka, imelo tudi nekaj dobrega. Pomagalo je namreč, da je dobil kandidat Kmečke zveze tukaj tako veliko število glasov. Kdor pozna dobrske Štajerčijance tako, kakor jih poznamo Dobrnčani, mora v prvem hipu vedeti, da je dobra stvar tista, zoper katero delajo Štajerčijanci na Dobrni. Če pa kdo misli, da so se dobrski Štajerčijanci po zadnjih volitvah prelevili v narodnjake, ga moramo pomilovati. Korajžno hajljanje, ko so obhajali zmago Roblekovo, pove nam dovolj. Da so se pri tej priložnosti nekateri sprli in se obmetovali s priimki svinje, to poročamo samo za to, da slovenski svet ve, da so dobrski naprednjaki ostali, kakor so bili. Glavnega povzročitelja teh zares naprednih prizorov pa zagotovimo, da še o tem ni spregovorjena zadnja beseda. Nosi sicer nemško-napredne in svitle gumbe na svoji suknji, a mož se moti, če misli, da so Slovenci na Dobrni za to na svetu, da bi mu je gumbe poljtbovali. To je dobrenskim Slovincem klobasa, kake ima nasprotnik gumbe. Kdor piha v žrjavico, naj se ne čudi, če začne goreti s plamenom. In da na Dobrni ne govorimo nobene besede brez pomisleka, nam lahko vsakdo verjame. Morebiti bomo malo počakali, a ni nam treba delati vozlja na žepni robec, tudi brez tega se spomnimo o pravem času na svojo dolžnost, zatreti golazen, ki je škodljiva slovenskemu ljudstvu.

c Iz Trbovelj. Ne zamerite, g. urednik, da pišem tako slabo. Roka se mi tresse, pa ne od strahu pred Roševci, ampak od dela, ki ga zdaj kmet največ ima. Ze pred volitvami sem vam mislil pisati, a naj bo, sem si mislil. A ker nas liberalci še zdaj ne pustijo pri miru in vsakega naših nahrukuje, zato tukaj zdaj vprašam javno, povejte, zakaj ste zbesneli tako za Roša. Povejte, Trboveljčani, kaj je on storil za Trbovlje? Prvo njegovo delo je bilo, da si je dal povišati župansko plačo. Nemčurski župan je imel pred njim polovico manj. Drugo Roševo narodno delo je bilo, da je iz občinskega zastopa pometal tiste kmečke zastopnike, ki nemški niso znali. Nasprotna stranka je to zahtevala, da bi se potem pri sejah lahko samo nemški govorilo. In naš prvi slovenski župan se je udal. Tretje narodno delo je bila cesta iz Trbovelj v Hrastnik. Kmetje nimamo nič od te ceste, a tudi vi, Trboveljčani, nič, samo nekdo se lahko vozi v svoji kočiji po njej in še ima druge koristi od te ceste, ki se je gradila z velikimi stroški. Roš vleče bolj na svoj Hrastnik kakor na Trbovlje. Če bi mu kaj bilo za Trbovlje, bi ne oviral zidave farne cerkve. Če bi ta bila večja, prihajalo bi več ljudi po nedeljah in praznikih sem gori, ki zdaj ostajajo na Vodah. Ali koliko vam da Roš skupiti? Ali ni jezen na vsakega, ki ne gre v njegovo gostilno? Predobro ga poznamo, zato ga nismo volili. On je svojega sina Pepčka spravil v Grottenhof zastoj in tako od dežele ustanovljeno prosto mesto odvezel bolj ubogemu kmečkemu sinu. On, tak bogatin! Pa tudi vi, liberalci, ga poznate. Eden vaših ga je opisal tako-le: Roš je pred okrajnim glavarjem velik Avstrijanec; pred vitezom Gosslethom velik Nemec; pred celjskimi dohtarji pa velik Slovenec! Res je tak! Kako se je mogel dr. Dimnik tako ubijati za Roša, ko vendar še ni pozabil, kako je Roš delal z Alojzom Pintar v Hrastniku, to je z Dimnikovim stricem? Ali je dr. Dimnik že tako pozabljiv in zato prišel k svoji mami na penzijo. Kličem vam, liberalci, pamet, pamet! Če pa je za vas več ni, pustite nas vsaj pri miru!

c Zusem. Štajerčeva stranka je žalibog tudi del naše fare (posebno Loko) precej okužila. Njeni pristaši postali so prav surovi. Popolnoma zlagane reči pisarjijo v pismih, rosijo po „Štajercu“ in kvasiijo po krčmah zoper zaslužnega gospoda župnika in zoper celo učiteljstvo. Za grm se skrivti in blato metati, to zna vsak capin. Obrekovalci in hinaveci, zakaj se skrivate pod izmišljeno ime Jakob Smolo, katerega nikjer ni, podpišite vendar pravo ime, a vas je sram.

Brežiški okraj.

b Castnim občanom občine Pišeece je imenovan g. c. kr. deželno sodni svetnik Josip S i t e r v Brežicah.

b Kapele pri Brežicah. Neke tukajšni Štajerčijane, katerega nadutost presega le še njegova nemnost, se nepristano zaletava v ptujskem lističu za kaznjence v tukajšnjega g. župnika. Pri tem pa laže in obrekuje, da se kar kadi. Kakor od starega pijanca že od daleč smrdi alkohol, tako razširja vsaka vrstica njegovih dopisov smrad, katerega se je nalezlo to človeče iz čitanja „Štajerca.“ To budalo niti ne ve, da se je peljal v prvih dnevih t. m. avstrijski romarski vlak — kakih 300 romarjev — v Lurd, in da leži Lurd na Francoskem, ne v Palestini. G. katehet je čisto prav otroke na to romanje opomnil in jim pokazal, kje leži Lurd, ter jim razložil zgodovino in čudeže tega znamenitega mesta. Opomnil je otrokom, da se iz brežiške okolice priklopi avstrijskim romarjem dva udeleženca, g. župnik iz Zdol in ona od dopisuna pobalinsko označena

